

Impak insentif ekonomi terhadap golongan berpendapatan rendah Program Perumahan Rakyat, Kuala Lumpur

Saripah Osman

Jabatan Geografi, Fakulti Sastera dan Sains Sosial, Universiti Malaya

Correspondence: Saripah Osman (email: saripahosman@um.edu.my)

Abstrak

Malaysia adalah sebuah negara yang semakin pesat membangun berbanding negara-negara di Asia Tenggara yang lain. Sejalan dengan pembangunan ekonomi, kerajaan telah memperkenalkan pelbagai insentif untuk menaiktaraf kualiti hidup rakyat khususnya bagi penduduk yang berpendapatan rendah. Bagi mengatasi isu miskin bandar yang kian meningkat, kerajaan telah memperkenalkan konsep 1Malaysia yang merangkumi pelbagai aspek pembangunan khususnya dalam bidang ekonomi dan sosial. Tujuan kajian ini dijalankan adalah untuk mengenalpasti implikasi dan faedah insentif 1Malaysia yang diberikan oleh kerajaan kepada kelompok masyarakat yang berpendapatan rendah. Kajian ini dilaksanakan di empat buah kawasan Program Perumahan Rakyat (PPR) iaitu PPR Laksamana, PPR Kerinchi, PPR Intan Baiduri, dan PPR Sungai Bonus. Setiap PPR akan diwakili 10 peratus daripada jumlah penduduk iaitu 35 orang bagi PPR Laksamana, 160 orang penduduk dari PPR Kerinchi, 100 orang PPR Intan Baiduri dan 30 orang penduduk daripada PPR Sungai Bonus. Hasil kajian mendapati kebanyakan penduduk menyokong insentif 1Malaysia yang diperkenalkan oleh pihak kerajaan dari segi kemudahan kesihatan, pendidikan, ekonomi dan sosial. Ini bermakna rata-rata pengguna berpuas hati dengan insentif yang diberikan kerana ia dikatakan dapat meringankan beban perbelanjaan yang ditanggung atas faktor kos sara hidup yang semakin meningkat. Oleh itu, pelaksanaan insentif 1Malaysia ini seharusnya dikekalkan dan seterusnya menyumbang kepada peningkatan taraf hidup komuniti berpendapatan rendah di Malaysia.

Kata kunci: Bantuan Rakyat 1Malaysia, berpendapatan rendah, insentif, komuniti, kualiti hidup, 1Malaysia

The implications of economic incentives toward low income peoples at People Housing Project, Kuala Lumpur

Abstract

Malaysia is one of the countries that is growing rapidly compared to other Southeast Asian countries. In the economic development aspect, the government has introduced various types of incentives to improve the quality of life, especially among the people with low-income. In the effort to eradicate urban poverty issues, the government has introduced 1Malaysia

conceptual project which encompasses various aspects of development, particularly in economic and social enhancement. The purpose of this study is to identify the implications and benefits of 1Malaysia incentives provided by the government to low-income peoples. This research has been conducted in four locations of Program Perumahan Rakyat (PPR), which is PPR Laksamana, PPR Kerinchi, PPR Intan Baiduri and PPR Sungai Bonus. Sample size for each PPR is represented by 10% of the total population, which is 35 respondents from PPR Laksamana, 160 respondents from PPR Kerinchi, 100 respondents from PPR Intan Baiduri and 30 respondents from PPR Sungai Bonus. The findings show most of the peoples supported 1Malaysia incentives introduced by the government in terms of health, education, economy and social facilities. This means most of the peoples were satisfied with the incentives and agreed that the incentives is able to help ease the burden of expenses due to the rising cost of living. Therefore, the implementation of 1Malaysia incentive should be sustained as it continuously contributes to improving the standard of living of the low-income communities in Malaysia.

Keywords: Bantuan Rakyat 1Malaysia (BR1M), low-income, incentive, peoples, quality of life, 1Malaysia

Pengenalan

Pada masa kini kualiti hidup merupakan salah satu indikator sosial yang paling mendapat perhatian dunia. Pengukuran indeks kualiti hidup telah dilakukan secara besar-besaran untuk mengukur tahap kesejahteraan hidup penduduk mengikut negara masing-masing. Indikator ini telah dijadikan sebagai salah satu kayu pengukur dalam membandingkan tahap kualiti ekonomi dan sosial yang telah dinikmati di sesebuah negara. Malaysia juga tidak ketinggalan dalam memperbaiki kualiti hidup sedia ada yang terdapat di negara ini. Di Malaysia, kualiti hidup dapat ditakrifkan sebagai kemajuan diri, gaya hidup yang sihat, pencapaian dan kebebasan untuk memperolehi pengetahuan dan menikmati taraf hidup yang melebihi keperluan asas dan psikologi individu, untuk mencapai tahap kesejahteraan sosial yang seiring dengan hasrat negara. Apabila sesebuah masyarakat beralih kepada suasana kehidupan yang pada amnya lebih baik, maka kualiti hidupnya dianggap telah meningkat (Unit Perancang Ekonomi, 2002).

Pembangunan negara yang semakin pesat membangun telah mempengaruhi kualiti hidup penduduk di Malaysia. Sebagai salah sebuah negara membangun yang semakin pesat berkembang maju, Malaysia telah mengambil pelbagai inisiatif untuk menambah baik taraf hidup golongan berpendapatan rendah dengan memperkenalkan pelbagai insentif ekonomi. Tambahan pula, kewujudan jurang pendapatan yang besar di kalangan mereka yang berpendapatan tinggi dan rendah khususnya di bandar telah menimbulkan permasalahan apabila kemudahan yang dinikmati adalah berbeza. Oleh itu, perkara ini cuba diatasi dengan penyediaan pelbagai insentif ekonomi di bawah dasar ekonomi 1Malaysia. Walau bagaimanapun, sejauhmana tahap keberkesanan insentif ekonomi yang diberikan dapat dinikmati oleh mereka yang memerlukan. Oleh itu, kajian ini dilakukan bertujuan untuk mendapatkan tahap kepuasan para penerima insentif ini khususnya bagi mereka yang berpendapatan rendah.

Kajian literatur

Penilaian kualiti hidup adalah sesuatu yang sukar dan tidak ada definisi yang umum diterima mengenai kualiti hidup. Pada masa lalu, kebanyakan pengkaji hanya mengira kualiti hidup manusia berdasarkan satu dimensi sahaja seperti kefungsi fizikal, ekonomi atau kefungsi seksual. Namun, kebanyakan pengkaji kini cuba untuk menambahkan lagi definisi kualiti hidup (King & Hinds, 2003). Perkara ini turut disokong oleh Affizal Ahmad (2008) yang melihat kualiti hidup tidak boleh diukur secara langsung kerana kualiti hidup bukanlah satu konsep yang konkrit.

Leplege dan Hunt (1997), menjelaskan kualiti hidup merupakan jangka waktu deskriptif yang merujuk kepada emosi manusia, sosial dan fizikal yang sihat dan keupayaan mereka untuk berfungsi dengan tugas biasa dalam kehidupan. Menurut Schmandt dan Bloomberg et al. (1969) pula, kualiti hidup bermaksud kehidupan dari sudut yang lain iaitu melibatkan aktiviti seluruh negara termasuk tabiat individu, pembangunan, sumber suka atau tidak suka dan pelbagai lagi.

Menurut Haryati dan Nurasyikin (2011), terdapat dua jenis penunjuk dalam menentukan kualiti hidup iaitu penunjuk objektif dan subjektif. Petunjuk objektif menerangkan mengenai keadaan alam sekitar di petempatan penduduk, melibatkan isu berhubung dengan kemudahan dan perumahan. Manakala penunjuk subjektif pula menerangkan mengenai pandangan atau penilaian seseorang mengenai hidupnya. Penghasilan penunjuk ini memerlukan data-data subjektif yang diperolehi daripada penjelasan keadaan objektif yang dialami oleh seseorang. Konsep ini merujuk kepada sejauhmana keperluan manusia dapat dipenuhi dan ianya dapat diukur secara objektif dan subjektif. (Zaimah et al., 2012).

Mengikut *World Health Organization* (1993), kualiti hidup dapat didefinisikan sebagai tanggapan individu mengenai posisi kehidupan mereka dalam konteks budaya dan sistem. Ia berhubung rapat dengan matlamat, jangkaan, tahap dan beban. Manakala Lehman (1983) melihat kualiti hidup sebagai deria terhadap pengalaman terbaik yang dialami oleh individu di bawah pengaruh kehidupan masing-masing. Menurut Varni et al. (2006), kualiti hidup (QOL) dapat ditakrifkan sebagai binaan multi-dimensi yang memantulkan persepsi sendiri mengenai kegembiraan dan kepuashatian dengan kehidupan. Dalam erti kata lain, makna kualiti hidup ini adalah bergantung kepada setiap individu mengikut tahap keperluan dalam memenuhi tahap kepuasan mereka.

Siti Fatimah (2005) pula menjelaskan konsep kesejahteraan hidup atau kualiti hidup ini bukan semata-mata diukur dengan nilai material sahaja seperti pemilikan rumah, kenderaan, taraf pendidikan yang tinggi tetapi ianya juga merangkumi aspek-aspek yang tidak berbentuk material seperti perasaan kasih sayang, kemesraan, rasa belas kasihan antara individu dan sentiasa berlapang dada. Penggunaan istilah seperti 'wang bukan segala-galanya' seringkali dibangkitkan dalam kehidupan harian yang menggambarkan bahawa harta bukanlah elemen utama yang membawa kebahagiaan.

Komponen kualiti hidup terdiri daripada tiga perkara utama iaitu jadi (*being*), kepunyaan (*belonging*) dan menjadi (*becoming*). Berdasarkan laporan yang diterbitkan oleh *Burnaby Association for Community Inclusion* (2013), komponen jadi (*being*) adalah termasuk keperluan asas seperti rumah, makanan, keselamatan, kesihatan. Komponen kepunyaan (*belonging*) pula merujuk kepada perhubungan individu dengan kumpulan disekitarnya seperti keluarga, sahabat, haiwan peliharaan dan sebagainya. Ia merujuk kepada peluang untuk memberi dan menerima kasih sayang sebagai seorang manusia. Manakala menjadi (*becoming*) merujuk kepada bagaimana kita berhubung dengan dunia seperti ke sekolah, bekerja, menghadiri acara, bergembira dan sebagainya. Ia adalah cara untuk menjadi (*become*) manusia. Secara umumnya, menurut Renwick dan Brown (1996), komponen jadi

(*being*) terdiri daripada sub komponen fizikal, psikologikal dan spiritual. Manakala komponen kepunyaan (*belonging*) terdiri daripada sub komponen fizikal, sosial dan komuniti. Komponen menjadi (*becoming*) pula terdiri daripada sub komponen praktikal, masa lapang dan pertumbuhan.

Aspek yang paling utama dalam memberi kehidupan yang berkualiti kepada manusia mengandungi empat perkara iaitu politik, ekonomi, sosial dan pendidikan. Namun, Liu (1976) dalam kajiannya terhadap masyarakat metropolitan di Amerika Syarikat berpendapat bahawa pengukuran kualiti hidup merangkumi lima komponen utama iaitu ekonomi, politik, persekitaran, sosial dan kesihatan dan pendidikan. Aspek ekonomi juga merupakan komponen kualiti hidup yang memberi peluang kepada setiap individu dalam meningkatkan kualiti hidup masing-masing supaya lebih selesa. Hal ini melibatkan pekerjaan yang baik, status kehidupan dan sebagainya (Oliver et al., 1996). Pendapatan kasar atau pendapatan per kapita telah digunakan sebagai proksi bagi mencerminkan kebajikan atau taraf hidup. Pendapatan membolehkan individu menampung perbelanjaan bagi diri serta keluarga mereka manakala agihan pendapatan pula menggambarkan kesaksamaan dan pengagihan sumber ekonomi (Unit Perancang Ekonomi, 1999).

Menurut Affizal (2006) pendidikan memainkan peranan penting untuk mencapai hidup yang berkualiti kerana pendidikan merupakan antara petunjuk terpenting dalam kualiti hidup manusia. Pendidikan mempunyai hubungan rapat dengan ilmu, dan ilmu dikenal pasti sebagai faktor 'hasil'. Pendidikan juga bertindak sebagai pemangkin kesejahteraan hidup dengan cara memimpin individu ke arah sumber-sumber ekonomi yang mantap, keupayaan kawalan diri, dan kestabilan hubungan sosial. Manakala menurut Nadira et. al (2015), setiap ruang atau kawasan yang mempunyai suasana, persekitaran, ideologi mahupun kebudayaan yang berbeza akhirnya akan membentuk satu kesejahteraan hidup yang unik dan mempengaruhi pembangunan sedia ada. Justeru, faktor ruang juga merupakan antara faktor yang mempengaruhi kualiti hidup.

Metod dan kawasan kajian

Bagi menjawab objektif 1 (Jadual 1), indikator yang digunakan untuk mengenal pasti jenis insentif adalah insentif 1Malaysia yang merupakan insentif ekonomi terkini yang diperkenalkan oleh pihak kerajaan untuk pembangunan sosioekonomi komuniti masyarakat berpendapatan rendah. Soalan soal selidik yang diutarakan adalah berkenaan dengan pengetahuan individu mengenai insentif kerajaan yang telah diperkenalkan. Terdapat empat jenis insentif yang diutarakan iaitu insentif ekonomi, pendidikan, kesihatan dan sosial. Hasil soal selidik akan dianalisis secara deskriptif yang hanya melibatkan soal jawab 'ya', 'tidak' dan 'tidak pasti'.

Untuk objektif 2, tahap kepuasan pemberian insentif diukur dengan menggunakan indikator persepsi penerima terhadap BR1M, kepuasan terhadap kaedah pelaksanaan, pengagihan dan kegunaan BR1M. BR1M dipilih untuk mengukur tahap kepuasan adalah disebabkan ia merupakan insentif yang paling mendapat perhatian dalam kalangan komuniti berbanding insentif-insentif yang lain. Kaedah soal selidik dan temubual digunakan untuk mencapai objektif 2 ini. Temubual (kualitatif) dilakukan secara bersemuka dengan responden untuk mendapatkan pandangan dan persepsi mereka mengenai kebaikan BR1M dan digunakan untuk menyokong keputusan-keputusan tertentu daripada hasil soal selidik.

Bagi objektif 3, impak pemberian insentif penduduk di Program Perumahan Rakyat (PPR) terhadap penilaian kualiti hidup yang dinikmati diukur dengan menggunakan indikator kualiti hidup yang terdiri daripada 16 aspek kualiti hidup yang telah diambilkira. Analisis

purata indeks digunakan untuk mengukur bentuk kualiti hidup yang paling diperlukan oleh komuniti. Bagi menyokong analisis purata indeks kualiti yang diperolehi, soalan berkenaan dengan kepentingan 16 aspek kualiti hidup juga turut diutarakan. Analisis data deskriptif digunakan untuk menganalisis data yang diperolehi.

Jadual 1. Kaedah kajian berdasarkan objektif

Objektif	Jenis Maklumat	Kaedah Kajian	Kaedah analisis
Mengenal pasti jenis insentif yang diberikan kepada penduduk di PPR	Insentif 1Malaysia Ekonomi Pendidikan Kesihatan Sosial	Soal selidik	Kuantitatif
Mengkaji tahap kepuasan pemberian insentif terhadap penduduk di PPR	Penerima BR1M Persepsi terhadap BR1M Kepuasan terhadap kaedah pelaksanaan Kepuasan terhadap kaedah pengoperasian dan pengagihan Kegunaan BR1M	Soal selidik Temubual	Kuantitatif Kualitatif
Menganalisis impak pemberian insentif kepada penduduk di PPR terhadap penilaian kualiti hidup yang dinikmati	Indikator kualiti hidup Tahap kepentingan indikator kualiti hidup Faedah pemberian BR1M kepada penerima	Soal selidik	Kuantitatif

Secara keseluruhannya, terdapat beberapa buah insentif yang akan diambil kira dalam kajian ini. Jadual 2 menunjukkan jenis insentif ekonomi yang terlibat dalam kajian yang terbahagi kepada empat bahagian.

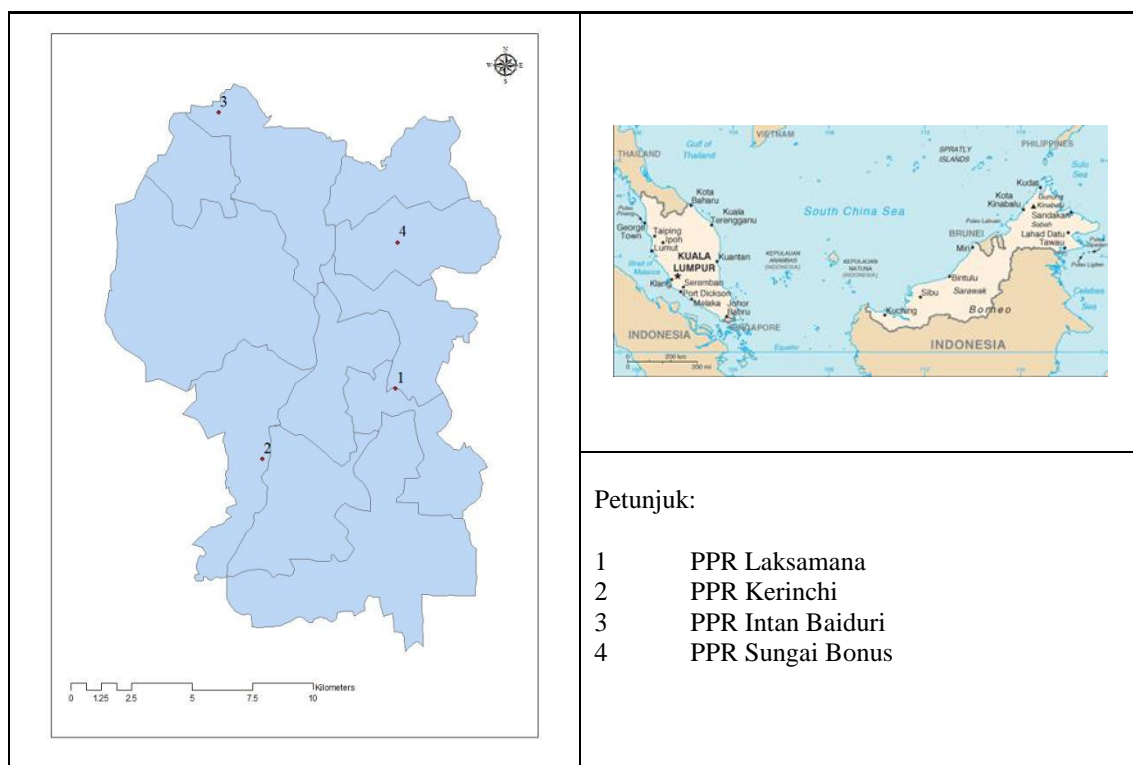
Jadual 2. Bentuk dan jenis insentif yang terlibat dalam kajian

Bentuk insentif	Jenis insentif
Insentif ekonomi	Amanah Saham 1Malaysia (AS1M) Bantuan Rakyat 1Malaysia (BR1M) Ekasih Kad Diskaun Rakyat 1Malaysia (KDR1M) Perumahan Rakyat 1Malaysia (PR1MA) Program 1Azam Program Transformasi Kedai Runcit (TUKAR) Skim Amanah Rakyat 1Malaysia (SARA1Malaysia) Insentif Ruang Niaga di PPR dan Tabung Khas Biayai Pembelian PPR
Insentif pendidikan	Bantuan Buku 1Malaysia (BB1M) Inisiatif Kembali Ke Sekolah Interaktif Tuisyen Rakyat 1Malaysia (iTR1M) Kad Diskaun Siswa 1Malaysia (KADS1M) Program Susu 1Malaysia (PS1M) Skim Latihan 1Malaysia (SL1M)
Insentif kesihatan	Klinik 1Malaysia Klinik Bergerak 1Malaysia Pusat Bersalin Berisiko Rendah 1Malaysia Rawatan Perubatan Percuma bagi Warga Emas
Insentif sosial	Bantuan Lesen 1Malaysia (BL1M) Kedai Ikan Rakyat 1Malaysia (KIR1M) Kedai Kain Rakyat 1Malaysia (KKR1M) Kedai Rakyat 1Malaysia (KR1M)

Menu Rakyat 1Malaysia
Program Kebajikan Rakyat 1Malaysia (KARISMA)
Pusat Panggilan 1Malaysia (1MOCC)
Skim Keselamatan Makanan 1Malaysia (SKIM)
Teksi Rakyat 1Malaysia (TR1Ma)

Kajian ini dijalankan di Wilayah Metropolitan Kuala Lumpur yang merupakan bandar utama di Malaysia yang pesat membangun. Walau pada dasarnya, Kuala Lumpur dilihat maju, namun isu kos sara hidup yang terlalu tinggi telah menghasilkan kelompok miskin di bandar. Oleh itu, kajian ini akan menumpukan kepada PPR di Wilayah Metropolitan Kuala Lumpur. Program Perumahan Rakyat adalah satu program kerajaan untuk penempatan semula setinggan dan memenuhi keperluan tempat kediaman bagi golongan berpendapatan rendah.

Secara umumnya, kawasan PPR ini boleh dibahagikan kepada 4 zon dan diuruskan oleh Pejabat Pengurusan Zon Perumahan secara berasingan. Berdasarkan data yang diperolehi oleh keempat-empat pejabat pengurusan berkenaan pada tahun 2015 yang lalu, terdapat 25 buah PPR yang telah disediakan oleh pihak kerajaan di seluruh bandar Kuala Lumpur. Walaubagaimanapun, kajian ini hanya melibatkan empat buah PPR terpilih yang mewakili setiap zon iaitu PPR Laksamana, PPR Kerinchi, PPR Pekan Batu dan PPR Hiliran Ampang (Rajah 1). Pemilihan PPR ini adalah berdasarkan lokasinya yang berdekatan dengan kemudahan 1Malaysia yang disediakan oleh pihak kerajaan misalnya seperti Klinik 1Malaysia.

Rajah 1. Lokasi kawasan kajian

Persampelan

Proses pemilihan sampel adalah sangat penting memandangkan jumlah persampelan itu akan mempengaruhi keputusan analisis yang akan dibuat kelak. Persampelan yang diambil adalah 10% dari jumlah penduduk melayu bagi setiap PPR bagi satu zon yang diwakili. Faktor pemilihan responden dalam kalangan orang Melayu adalah disebabkan kecenderungan mereka untuk terlibat secara langsung dengan insentif yang disediakan oleh kerajaan adalah lebih tinggi berbanding kaum lain atas faktor pendapatan mereka yang lebih rendah. Jadual 3 dibawah menunjukkan bilangan persampelan yang diambil dalam kajian ini.

Terdapat empat buah PPR yang terlibat dalam kajian ini iaitu PPR Laksamana, PPR Kerinchi, PPR Intan Baiduri dan PPR Sungai Bonus. PPR ini dipilih kerana lokasinya yang terletak berdekatan dengan pelbagai kemudahan insentif yang disediakan oleh pihak kerajaan seperti Kedai Rakyat 1 Malaysia (KR1M) dan Klinik 1Malaysia. Penetapan 10 peratus responden dilakukan untuk menyeragamkan pengkongsian pandangan komuniti berpendapatan rendah bagi setiap PPR terpilih. Berdasarkan Jadual 3, 35 orang responden mewakili 336 orang penduduk dari PPR Laksamana, 160 orang responden dari PPR Kerinchi daripada 1590 orang penduduk, 100 orang responden dari PPR Intan Baiduri daripada 969 orang penduduk dan 30 orang responden daripada 295 orang penduduk di PPR Sungai Bonus. Keseluruhan jumlah responden yang terlibat dalam kajian ini adalah seramai 325 orang.

Jadual 3. Persampelan responden mengikut kawasan PPR

Zon	Kawasan PPR	Jumlah penduduk (orang)	Bilangan sampel (orang)
1	PPR Laksamana	336	35
2	PPR Kerinchi	1590	160
3	PPR Intan Baiduri	969	100
4	PPR Sungai Bonus	295	30

Hasil kajian dan perbincangan

Soal selidik telah dijalankan pada bulan November, Disember, Januari tahun berikutnya. Jumlah responden yang terlibat dalam soal selidik ini adalah seramai 325 responden. Analisis ini disusun mengikut objektif yang telah ditetapkan dan akan dibincangkan secara lebih terperinci.

Latar belakang responden

Berdasarkan Jadual 4, secara keseluruhannya bilangan responden adalah 325 orang dan terdiri daripada 113 orang lelaki dan 212 orang perempuan. Bilangan wanita adalah lebih ramai daripada lelaki adalah disebabkan oleh komuniti wanita yang lebih mudah ditemui yang bekerja sebagai suri rumah berbanding lelaki. Manakala, lingkungan umur responden yang paling tinggi adalah 21-30 tahun iaitu sebanyak 29.5%. kumpulan kedua tertinggi jumlah peratusannya adalah 21.5% yang tergolong dalam kumpulan umur 41-50 tahun. Sebanyak 20.3% responden adalah dalam kumpulan 31-40 tahun. Manakala 15.4% responden pula adalah dalam kumpulan umur 51-60 tahun. Peratus paling kecil adalah kumpulan umur 61 tahun keatas iaitu 13.2%.

Tahap pendidikan tertinggi yang dimiliki oleh para penghuni PPR ini adalah terdiri daripada peringkat sekolah menengah iaitu sebanyak 52.9% daripada jumlah responden, dan kedua tertinggi adalah peringkat kolej kemahiran dan universiti iaitu sebanyak 27.4%.

Manakala, peratusan responden yang memiliki sijil sekolah rendah adalah sebanyak 16.6% dan peratusan responden terendah adalah mereka yang tidak bersekolah iaitu sebanyak 3.1%.

Status pekerjaan tertinggi responden adalah suri rumah iaitu sebanyak 33.2% daripada bilangan responden dan kedua tertinggi adalah mereka yang bekerja sepenuh masa iaitu sebanyak 27.1%. Selebihnya 6.7% bekerja sambilan, 10.9% berniaga, 8.9% adalah pelajar, 7.7% pesara, 1.8% adalah penganggur, dan 3.7% adalah lain-lain.

Pendapatan isi rumah yang tertinggi di kawasan PPR ini adalah dalam lingkungan RM1001-RM2000 iaitu sebanyak 32%. Manakala kedua tertinggi adalah dalam lingkungan RM0-RM1000 sebulan iaitu sebanyak 29.2%. Mereka yang berpendapatan RM2001-RM3000 adalah 23.1% daripada jumlah responden. Hal ini membuktikan penduduk PPR ini majoritinya adalah terdiri daripada mereka yang berpendapatan rendah. Ini bermakna kebanyakan daripada mereka ini berkelayakan untuk menerima insentif daripada pihak kerajaan daripada pelbagai sudut.

Jadual 4. Analisis latar belakang responden

Profil demografi	Kategori	Frekuensi (orang)	Peratusan (%)
Jantina	Perempuan	113	34.8
	Lelaki	212	65.2
Umur	21 - 30 tahun	96	29.5
	31 - 40 tahun	66	20.3
	41 - 50 tahun	70	21.5
	51 - 60 tahun	50	15.4
	> 61 tahun	43	13.3
	Tahap pendidikan	Tidak Bersekolah	10
	Sekolah Rendah	54	16.6
	Sekolah Menengah	172	52.9
	Institusi Kemahiran/ kolej/Universiti	89	27.4
Status pekerjaan	Bekerja sepenuh masa	88	27.1
	Bekerja sambilan	22	6.7
	Bekerja sendiri	35	10.9
	Pelajar/Penuntut	29	8.9
	Suri Rumah	108	33.2
	Penganggur	6	1.8
	Pesara	25	7.7
	Lain-lain	12	3.7
Pendapatan isi rumah	RM0 - RM1000	95	29.2
	RM1001 - RM2000	104	32
	RM2001 - RM3000	75	23.1
	RM3001 - RM4000	9	2.8
	RM4001 - RM5000	4	1.2
	>RM5000	38	11.7

Jenis insentif

Pemberian insentif adalah sebahagian kecil daripada tanggungjawab kerajaan untuk meningkatkan tahap kualiti hidup penduduk. Walau bagaimanapun, terdapat insentif tertentu sahaja yang mendapat perhatian daripada orang ramai mengenai kewujudannya. Berikut adalah analisis insentif yang diberikan kepada umum dan tahap pengetahuan orang ramai terhadap insentif berkenaan. Jenis-jenis insentif ini dibahagikan kepada empat bahagian iaitu insentif ekonomi, pendidikan, kesihatan dan sosial.

a. Insentif ekonomi

Berdasarkan Jadual 5, 94.8% daripada responden mengetahui mengenai kewujudan insentif BRIM dan kedua tertinggi adalah PR1MA iaitu sebanyak 67.7%. Manakala pengetahuan insentif ekonomi seperti KDR1M, TUKAR, SARA1Malaysia dan ruang niaga di PPR adalah paling banyak tidak diketahui oleh penghuni PPR iaitu masing-masing sebanyak 40.6%, 41.5%, 40.9% dan 47.1%. Hal ini bermakna kurangnya pendedahan insentif ini kepada penghuni PPR.

Jadual 5. Peratusan pengetahuan responden mengenai insentif ekonomi

Insentif Ekonomi	Peratusan pengetahuan (%)		
	Ya	Tidak	Tidak pasti
Amanah Saham 1Malaysia (AS1M)	47.1	29.8	23.1
Bantuan Rakyat 1Malaysia (BR1M)	94.8	1.5	3.7
Ekasih	51.4	26.5	21.8
Kad Diskaun Rakyat 1Malaysia (KDR1M)	34.5	40.6	24.9
Perumahan Rakyat 1Malaysia (PR1MA)	67.7	16	16.3
Program 1Azam	39.1	40	20.9
Program Transformasi Kedai Runcit (TUKAR)	32.9	41.5	25.5
Skim Amanah Rakyat 1Malaysia (SARA1Malaysia)	36.6	40.9	22.5
Insentif Ruang Niaga di PPR dan Tabung Khas Biayai Pembelian PPR	23.7	47.1	29.2

b. Insentif pendidikan

Berdasarkan Jadual 6, pengetahuan responden yang tertinggi bagi insentif pendidikan adalah BB1M iaitu sebanyak 74.2%, manakala pengetahuan bagi insentif SL1M adalah paling rendah iaitu sebanyak 41.8% daripada jumlah responden tidak mengetahui mengenai insentif ini. Hal ini kerana pendedahan insentif ini kebanyakannya kepada pelajar lepasan universiti yang masih menganggur. Oleh itu, kebanyakan responden yang terdiri daripada suri rumah dan masih belum memiliki anak yang menyambung pengajian di peringkat universiti kurangnya pendedahan dengan insentif ini. Bagi insentif tertinggi yang paling tidak pasti mengenai kewujudannya adalah iTR1M iaitu 27.7%.

Jadual 6. Peratusan pengetahuan responden mengenai insentif pendidikan

Insentif pendidikan	Peratusan pengetahuan (%)		
	Ya	Tidak	Tidak pasti
Bantuan Buku 1Malaysia (BB1M)	74.2	14.8	11.1
Inisiatif Kembali Ke Sekolah	50.8	25.5	23.7

Interaktif Tuisyen Rakyat 1Malaysia (iTR1M)	33.8	38.5	27.7
Kad Diskaun Siswa 1Malaysia (KADS1M)	42.5	33.5	23.7
Program Susu 1Malaysia (PS1M)	38.8	35.4	25.8
Skim Latihan 1Malaysia (SL1M)	31.1	41.8	27.1

c. Insentif kesihatan

Jadual 7 menunjukkan bentuk insentif kesihatan yang diberikan oleh pihak kerajaan. Pengetahuan responden tertinggi adalah mengenai insentif Klinik 1Malaysia iaitu sebanyak 89.5%, manakala kewujudan insentif yang paling kurang diketahui oleh responden adalah Pusat Bersalin Berisiko Rendah 1Malaysia dimana 56.6% daripada responden menandakan tidak mengetahui. Responden menyatakan kurangnya pendedahan berkaitan insentif ini, malah kedudukan pusat bersalin berisiko rendah ini yang jauh dari kawasan tempat mereka tinggal

Jadual 7. Peratusan pengetahuan responden mengenai insentif kesihatan

Insentif kesihatan	Peratusan pengetahuan (%)		
	Ya	Tidak	Tidak pasti
Klinik 1Malaysia	89.5	2.2	8.3
Klinik Bergerak 1Malaysia	53.8	29.2	16.9
Pusat Bersalin Berisiko Rendah 1Malaysia	13.8	56.6	29.5
Rawatan Perubatan Percuma bagi Warga Emas	47.4	29.2	23.4

d. Insentif sosial

Berdasarkan jadual 8, insentif sosial yang paling banyak diketahui oleh penduduk PPR adalah KR1M iaitu sebanyak 84.6%, manakala insentif yang paling banyak tidak diketahui adalah Skim Keselamatan Makanan 1Malaysia (SKIM) iaitu sebanyak 48% daripada jumlah responden. Menurut beberapa responden yang ditemubual, mereka tidak berminat untuk mengetahui mengenai insentif ini. Keadaan ini menunjukkan masih kurang kesedaran penduduk PPR mengenai tahap keselamatan makanan yang digunapakai oleh mereka dalam kehidupan harian.

Jadual 8. Peratusan pengetahuan responden mengenai insentif sosial

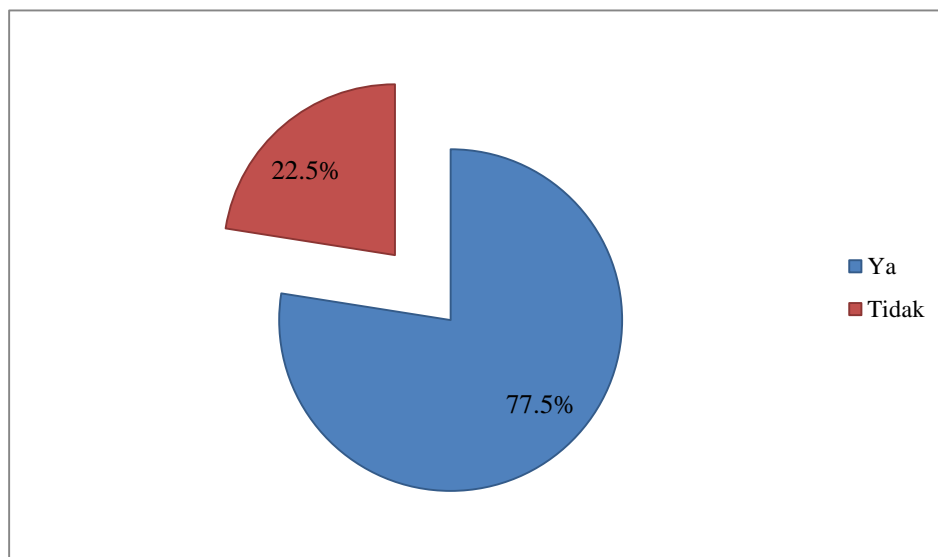
Sosial	Peratusan pengetahuan (%)		
	Ya	Tidak	Tidak pasti
Bantuan Lesen 1Malaysia (BL1M)	58.2	24.9	16.9
Kedai Ikan Rakyat 1Malaysia (KIR1M)	35.1	39.1	25.8
Kedai Kain Rakyat 1Malaysia (KKR1M)	65.2	16.6	18.2
Kedai Rakyat 1Malaysia (KR1M)	84.6	4.9	10.5
Menu Rakyat 1Malaysia	39.4	39.1	21.5
Program Kebajikan Rakyat 1Malaysia (KARISMA)	32.9	41.8	25.2
Pusat Panggilan 1Malaysia (1MOCC)	26.8	45.2	28
Skim Keselamatan Makanan 1Malaysia (SKIM)	23.1	48	28.9
Teksi Rakyat 1Malaysia (TR1Ma)	48.3	27.4	24.3

Tahap kepuasan pemberian insentif

Berdasarkan kesemua insentif diatas, BR1M merupakan insentif ekonomi yang paling banyak diketahui oleh orang ramai. Hal ini kerana pendedahan mengenai insentif ini telah dilakukan secara besar-besaran oleh pihak kerajaan setiap tahun. Oleh itu, BR1M telah digunakan untuk mewakili tahap kepuasan responden terhadap insentif yang disediakan oleh pihak kerajaan. Tambahan pula, menurut Wright dan Bonnet (2007), kepuasan mempunyai kombinasi yang signifikan dengan psikologi, fisiologi dan keadaan persekitaran yang akan menyebabkan seseorang berpuashati. Oleh itu, tahap kepuasan responden terhadap pelaksanaan insentif BR1M telah diukur, untuk mencapai objektif 2 dan seterusnya menyokong hasil analisis kualiti hidup yang akan dibincangkan untuk objektif 3.

Penerima BR1M

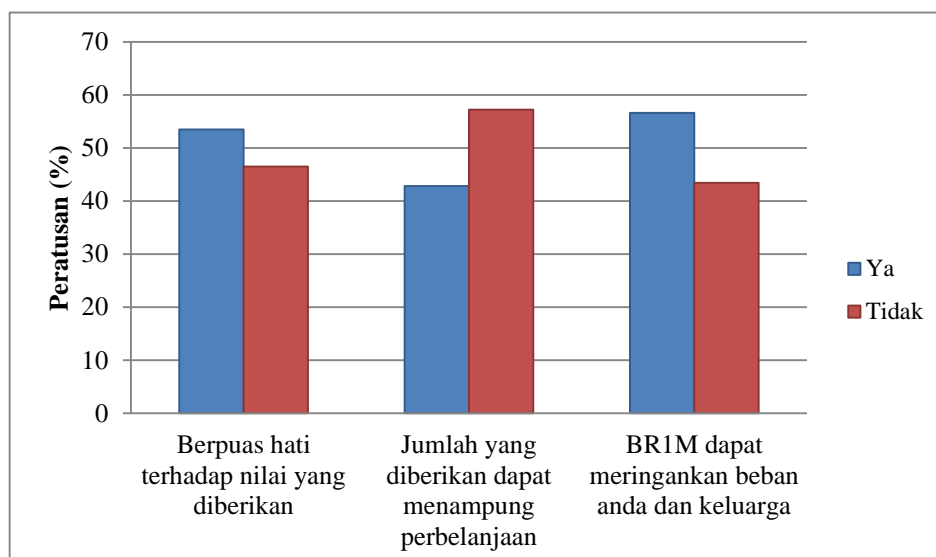
Rajah 2 menunjukkan peratusan penerima BR1M dalam kalangan responden di PPR. Lebih $\frac{3}{4}$ daripada jumlah responden adalah penerima BR1M iaitu 77.5%. Manakala hanya 22.5% sahaja yang tidak menerima insentif ini. Faktor ketidakpenerimaan ini adalah berpunca daripada mereka yang tidak memohon dan tidak memenuhi syarat-syarat tertentu ketika permohonan.

Rajah 2. Peratusan penerima BR1M dalam kalangan responden

Persepsi responden mengenai BR1M

Berdasarkan hasil kajian yang diperolehi (Rajah 3), didapati 53.5% daripada responden berpuas hati dengan nilai yang diberi, tetapi lebih daripada separuh responden tidak bersetuju bahawa dengan nilai pemberian BR1M berkenaan akan dapat menampung perbelanjaan mereka iaitu sebanyak 57.2% yang menyokong. Namun begitu, sebahagian besar responden bersetuju bahawa pemberian BR1M ini dapat meringankan beban mereka dan keluarga iaitu sebanyak 56.6%. Menurut responden yang ditemubual, peningkatan kos sara hidup dan pengenalan GST telah membeban rakyat. Walaupun pada mulanya insentif ini adalah baik, namun perbelanjaan harian mereka yang semakin meningkat tidak memberi impak yang sewajarnya untuk mereka nikmati.

Rajah 3. Persepsi responden mengenai pemberian BR1M

Berikut adalah analisis kualiti tahap pelaksanaan BR1M bagi pandangan orang ramai. Berdasarkan jadual 9, sebahagian besar daripada responden bersetuju dengan pemberian BR1M ini kerana ia dapat meringankan beban pengguna. Syarat pelaksanaan yang paling banyak mendapat sokongan orang ramai adalah individu bujang yang berpendapatan rendah layak menerima BR1M iaitu sebanyak 63.1%, manakala yang paling banyak mendapat undian sangat setuju adalah mengharapkan nilai BR1M dapat dinaikkan iaitu sebanyak 36.3% daripada jumlah responden. Bagi kategori tidak pasti, responden tidak meletakkan kebergantungan yang tinggi kepada BR1M iaitu sebanyak 27.4%. Menurut mereka kebergantungan kepada BR1M semata-mata adalah tidak mencukupi untuk menampung hidup mereka. Oleh itu, mereka hanya beranggapan insentif berkenaan adalah hanya wang tambahan semata-mata. Bagi mereka yang berpendapatan kurang RM4000, 52.3% bersetuju bahawa mereka layak untuk menerima BR1M bersesuaian dengan keadaan kos sara hidup yang terlalu tinggi di bandar, mereka masih memerlukan sumber kewangan tambahan untuk menampung keperluan harian.

Jadual 9. Analisis tahap persetujuan responden mengenai kaedah pelaksanaan BR1M sedia ada

Pernyataan	Peratusan (%)				
	Tidak setuju	Kurang setuju	Tidak pasti	Setuju	Sangat setuju
Bersetuju gaji kurang RM4000 menerima BR1M	9.2	12.0	17.8	52.3	8.6
Bersetuju individu bujang pendapatan kurang RM2000 mendapat BR1M	6.2	5.8	14.2	63.1	10.8
Warga Emas sebatang kara layak menerima BR1M	3.4	3.4	11.4	60.3	21.5
Bersetuju dengan jumlah wang yang diberikan melalui BR1M	8.9	11.1	21.8	49.8	8.3
Mengharapkan jumlah atau nilai BR1M dinaikkan	3.1	2.2	16.0	42.5	36.3
Tidak mengharapkan apa-apa dari BR1M ianya sekadar duit tambahan	12.9	10.5	27.4	41.5	7.7
Bersetuju BR1M diteruskan pada masa akan datang	7.7	2.2	16.0	40.9	33.2

Kaedah pengoperasian dan pengagihan BRIM

Berdasarkan Jadual 10, kaedah pengoperasian yang paling banyak mendapat persetujuan responden adalah dengan mengkreditkan wang insentif terus ke akaun bank iaitu sebanyak 63.1% menyokong. Manakala, kaedah pelaksanaan BRIM yang paling tidak dipersetujui oleh orang ramai adalah terpaksa beratur panjang untuk menebus baucer di bank iaitu sebanyak 62.2% daripada jumlah responden. Menurut responden, penebusan baucer yang perlu dilakukan di negeri kelahiran masing-masing menyukarkan mereka untuk menuntutnya akibat kekangan masa dan kos yang dianggap tidak berbaloi dengan nilai yang diterima. Kesukaran ini telah disuarakan oleh ramai pihak pada masa penerimaan BRIM yang lalu dimana mereka terpaksa pulang ke kampung hanya semata-mata untuk menuntut baucer yang diagihkan.

Jadual 10. Analisis tahap persetujuan kaedah pengoperasian dan pengagihan BRIM

Pernyataan	Peratusan (%)				
	Tidak setuju	Kurang setuju	Tidak pasti	Setuju	Sangat setuju
Setuju mendaftar secara atas talian berbanding mengisi borang manual	3.1	12.6	17.5	49.8	16.9
Mengemaskini maklumat secara atas talian	4.9	11.7	19.1	51.1	13.2
Bersetuju cara wang didebitkan ke akaun bank	1.2	1.8	13.2	63.1	20.6
Lebih suka beratur panjang untuk menebus baucer BRIM di bank	62.2	12.9	11.4	11.1	2.5

Kegunaan BRIM

Tahap penggunaan insentif BRIM diukur dengan bentuk penggunaan yang paling banyak digunakan oleh responden. Berdasarkan Jadual 11, penggunaan wang insentif BRIM yang paling utama adalah digunakan untuk membeli barang mentah iaitu barang keperluan harian yang mewakili 68.6% daripada jumlah responden dan yang kedua tertinggi adalah pembelian pakaian dan peralatan sekolah anak-anak iaitu sebanyak 28.6%. Manakala keperluan lain seperti peralatan elektrik, barangan peribadi, berbelanja makan di luar dan simpanan menunjukkan tahap pembelian yang paling kurang disokong oleh pengguna iaitu peratusan masing-masing adalah 31.1%, 32.1%, 34.8% dan 38.2%. Menurut responden, pembelian bahan harian adalah paling utama bagi mereka kerana kos sara hidup yang semakin tinggi sudah cukup menbebaskan. Melalui pemberian insentif ini, dapatlah mereka menikmati makanan harian yang lebih mewah pada hari-hari tertentu berbanding hari-hari sebelumnya.

Jadual 11. Keutamaan insentif BRIM dalam perbelanjaan dan penggunaan responden

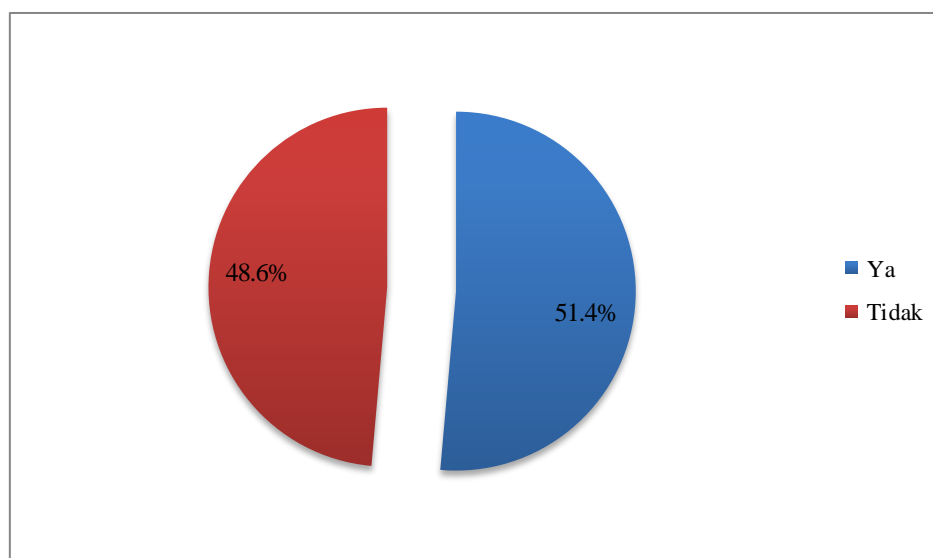
Pernyataan	Peratusan (%)				
	Paling utama	Utama	Sederhana utama	Tidak utama	Paling tidak utama
Membeli barang mentah untuk keperluan harian	68.6	16	9.2	2.8	3.4
Membeli peralatan elektrik seperti tv telefon pemanas air dll	4.9	12.3	25.3	31.1	26.5
Kegunaan peribadi pakaian kasut handbag wallet tali pinggang dll	6.2	12	20.1	32.1	29.6
Membeli pakaian dan peralatan sekolah	25.8	28.6	12	15.7	17.5

anak-anak atau adik-adik

Belanja makan sekeluarga di luar	4	8.9	24	28.3	34.8
Membuat simpanan di bank	16.9	20.6	17.5	6.8	38.2

Faedah BR1M dalam mengubah kehidupan responden

Rajah 4 di atas menunjukkan peratusan responden yang bersetuju dengan BR1M telah mengubah hidup mereka. Berdasarkan hasil analisis, 48.6% responden mengatakan tiada perubahan sebelum dan selepas menerima BR1M apabila mereka mengatakan setelah menerima BR1M, mereka terpaksa berhadapan dengan kos sara hidup yang semakin meningkat dari masa ke semasa. Manakala, 51.4% responden mengatakan kehidupan mereka berubah setelah menerima BR1M, mereka bersyukur kerana kerajaan prihatin dalam membantu golongan kurang berkemampuan yang tinggal di PPR. Responden juga mengatakan dengan adanya BR1M sedikit sebanyak meringankan bebanan hidup mereka dalam menjalani kehidupan dengan membantu dari segi perbelanjaan harian bagi kehidupan mereka.

Rajah 4. Peratusan responden bersetuju BR1M mengubah hidup mereka

Impak pemberian insentif kepada kualiti hidup penduduk PPR

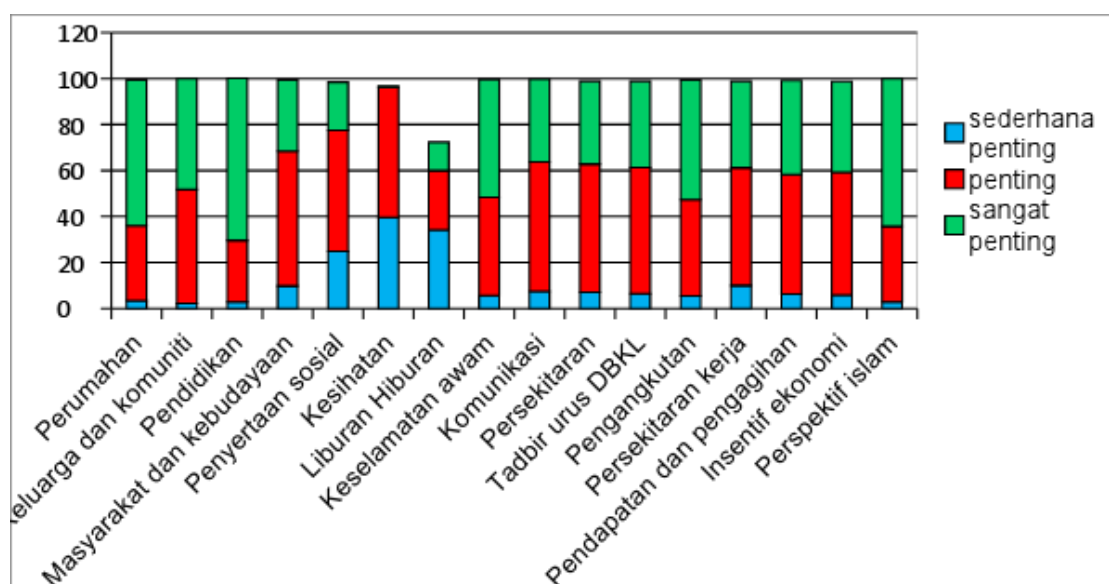
Untuk mengukur impak pemberian insentif dalam kalangan penduduk di PPR, indikator kualiti hidup telah di ukur. Berikut adalah antara indikator kualiti hidup yang diambil kira dalam kajian ini (Jadual 12).

Berdasarkan indeks kualiti hidup yang ditunjukkan pada jadual 12, indikator perumahan, pendidikan, kesihatan dan perspektif Islam merupakan antara indikator yang mempunyai indeks purata yang tertinggi iaitu masing-masing menunjukkan 4.59, 4.68, 4.54 dan 4.62. Manakala, indikator yang menunjukkan indeks purata yang paling rendah adalah hiburan iaitu 3.17. Sinonimlah dengan kehidupan dan budaya rakyat Malaysia yang terdiri daripada komuniti yang beragama Islam, hiburan adalah indikator yang paling kurang mendapat perhatian daripada orang ramai.

Jadual 12. Purata indeks kualiti hidup berdasarkan persepsi responden

Aspek kualiti hidup	Nilai min	Nilai max	Purata
<i>Perumahan</i>	2	5	4.59
Keluarga dan komuniti	3	5	4.46
Pendidikan	3	5	4.68
Masyarakat dan kebudayaan	2	5	4.20
Penyertaan sosial	1	5	3.93
Kesihatan	2	7	4.54
Liburan Hiburan	1	5	3.17
Keselamatan awam	2	5	4.45
Komunikasi	2	5	4.28
<i>Persekitaran</i>	1	5	4.26
Tadbir urus DBKL	1	5	4.28
Pengangkutan	2	5	4.45
Persekitaran kerja	2	5	4.23
Pendapatan dan pengagihan	1	5	4.33
Insentif ekonomi	1	5	4.31
Perspektif Islam	3	5	4.62

Berdasarkan Rajah 5, purata indeks kualiti hidup disokong dengan persepsi responden dimana kebanyakan daripada responden yang mengatakan bahawa perumahan, pendidikan, pengangkutan dan perspektif islam adalah sangat penting sebagai pengukur kualiti hidup. Manakala indikator-indikator lain kebanyakannya berada pada peringkat penting sahaja. Indikator yang paling banyak tidak dipersetujui oleh responden dalam mengukur tahap kualiti hidup adalah penyertaan sosial, kesihatan dan liburan hiburan.

Rajah 5. Tahap kepentingan indikator mengikut persepsi responden

Kesimpulan

Secara keseluruhannya, pemberian insentif kepada penduduk di PPR memberi impak yang positif kepada pembangunan ekonomi dan sosial penduduk. Rata-rata penerima berpuas hati dengan insentif yang disediakan oleh pihak kerajaan. Walaubagaimanapun, pemberian insentif semata-mata dianggap tidak mencukupi dalam meningkatkan kualiti hidup rakyat semata-mata. Sejar dengan pembangunan ekonomi yang semakin pesat membangun, para penghuni PPR berharap pelaksanaan pemberian insentif atau BR1M ini dapat dikekalkan dan dilakukan dengan lebih tulus dan pada masa yang sama keadaan ekonomi semasa juga turut dipulihkan. Pemberian insentif oleh pihak kerajaan adalah amat diperlukan oleh orang ramai khususnya bagi mereka yang berpendapatan rendah. Oleh itu, pengurusan dan pengagihan yang saksama amatlah diperlukan dalam memastikan kesemua rakyat Malaysia dapat menikmati kemakmuran yang sama rata antara satu sama lain.

Rujukan

- Affizal Ahmad (2008). Kepentingan pendidikan dalam pembentukan kualiti hidup sejahtera. *Malaysian Education Dean's Council Journal*, 2, 1-8.
- Azahan Awang, Abdul Samad Hadi, Jamaluddin Md. Jahi, Asmah Ahmad, & Abdul Hadi Harman Shah (2006). Mendefinisi semula makna kualiti hidup masyarakat bandar dalam konteks ilmu sosial. *Malaysian Journal of Environmental Management*, 7, 19-32.
- Burnaby Association for Community Inclusion (2013). *Being, becoming, belonging: BACI's commitment to quality of life for all. Quality Assurance Review*. 1-13. Retrieved from <http://gobaci.com>.
- King, C. R., & Hinds, P. S. (2003). *Quality of life: from nursing and patients perspectives*. (Eds.).Ke-2. Boston, Jones and Bartlett Publishers.
- Lehman, A. F. (1983). The well-being of chronic mental patients assessing their quality of life. *Archives of General Psychiatry*, 40 (4), 369-73.
- Lepelge, A., & Hunt (1997). *The problem of quality of life in medicine*. JAMA 278, 47-50
- Liu, Ben-Chieh. (1976). *Quality of life indicators in U.S Metropolitan areas: A statistical analysis*. New York, Praeger Publishers.
- Oliver, J., Huxley, P., Bridges K., & Hadi Muhammad. (1996). *Quality of life and mental health services*. London, Routledge.
- Renwick, R., & Brown, I. (1996). *The centre for health promotion's conceptual approach to quality of life: Being, belonging and becoming*. Thousand, International Educationn and professional publisher.
- Schmandt, H. J., & Bloomberg. (1969). *The quality of urban life: affair annual reviews*. Beverly Hills, Sage Publications Inc.
- Haryati Shafii & Nurasyikin Miskam (2011) Pembentukan penunjuk dan indeks kualiti hidup bagi mengukur kesejahteraan hidup masyarakat di Pekan Parit Raja, Johor. In: Kertas kerja Persidangan Kebangsaan Geografi dan Alam Sekitar, Universiti Pendidikan Sultan Idris, Tanjung Malim.
- Siti Miskam Fatimah Abdul Rahman. (2006). Kriteria kualiti hidup berkeluarga. Retrieved from: <http://www.ikim.gov.my>.
- Siti Nadira Ahmad Rozlan Shah, Rosmadi Fauzi, & Jamilah Mohamad. (2015). Membina model indeks kesejahteraan hidup penduduk bagi Semenanjung Malaysia. *Malaysian Journal of Society and Space*, 11 (4), 87-96.

- Unit Perancang Ekonomi. (1999). *Usaha ke arah peningkatan kualiti hidup: Kualiti hidup Malaysia 99*. Jabatan Perdana Menteri Malaysia, Kuala Lumpur, Percetakan Nasional Berhad
- Unit Perancang Ekonomi (2002). *Kualiti hidup malaysia 2002*. Jabatan Perdana Menteri, Malaysia, Kuala Lumpur, Percetakan Nasional Berhad.
- Varni, J. W., Burnwinkle, T. M., & Seid, M. (2006). The PendsQL. 4.0 as a school population health measure: Feasibility, reliability and validity. *Quality of life Research*, 15, 201-215.
- World Health Organization (1993). *WHO-QOL study protocol: the development of the World Health Organization quality of life assessment instrument*. Geneva, World Health Organization.
- Wright, T. A., & Bonnet, D.G. (2007). Job satisfaction and psychological well being as Non-addictive predictors of workplace turnover. *Journal of management*, 33, 141-161. Retrieved from <http://www.uk.sagepub.com>.
- Zaimah Ramli, Sarmila Md Sum, Azima Abdul Manaf, Suhana Saad, Mohd Yusof Hussain, & Novel Lyndon. (2012). Kualiti hidup dan kesejahteraan belia: kajian ke atas pekerja sektor awam Malaysia. *Malaysian Journal of Society and Space*, 8 (6), 150-156.